

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรมิชชั่นวันที่เจ็ดแห่งเลาติเซีย - ตอนที่สามสิบสอง

Jeff Pippenger

2026-01-20

หมายเลขสามสิบสอง

การเดินทางมาสู่หนังสือโยเอลนั้นเป็นไปอย่างเชื่องช้า โดยมีเปโตรเป็นพยานของเรา เปโตรเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์อันน่าอัศจรรย์ที่สุดภายในพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า แต่มีใช้ทุกคนก็เป็นเช่นนั้นดอกหรือ? เปโตรอยู่ที่ซีซารียา ฟิลิปปี และเขาอยู่ที่วันเพ็นเทคอสต์ในห้องชั้นบนในยามเช้าโมงที่สาม จากนั้นก็อยู่ในพระวิหารในยามเช้าโมงที่เก้าของวันเดียวกัน พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขนในยามเช้าโมงที่สามและสิ้นพระชนม์ในยามเช้าโมงที่เก้า เปโตรถูกเรียกไปยังซีซารียาในยามเช้าโมงที่เก้า แต่ซีซารียาที่เขาถูกเรียกไปนั้นในเรื่องของโครเนลิอัส มิใช่ซีซารียา ฟิลิปปีที่เชิงภูเขาเฮอริโมน หากเป็นซีซารียาริมทะเล ซึ่งเรียกว่า ซีซารียา มาริตีมา

ซีซารียา มาริตีมา เป็นนครชายฝั่งริมทะเลเมดิเตอร์เรเนียน อยู่ห่างไปทางเหนือของเทลอาวีฟสมัยปัจจุบันประมาณ 30–35 ไมล์ (สร้างโดยเฮโรดมหาราชให้เป็นนครท่าของโรมันอันโอ้อ่า) นครนี้ปรากฏบ่อยครั้งในพระธรรมกิจการ (กล่าวถึง 15 ครั้ง) และเป็นเมืองที่คนส่วนใหญ่ในพันธสัญญาใหม่เรียกกันสั้น ๆ ว่า “ซีซารียา” ฟิลิปผู้ประกาศข่าวประเสริฐอาศัยอยู่ที่นั่นพร้อมกับบุตรสาวทั้งสี่ของท่านซึ่งพยากรณ์ได้ (กิจการ 8:40; 21:8) เปาโลถูกคุมขังอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองปี และได้ปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าเมืองเฟลิกซ์และเฟสทัส รวมทั้งกษัตริย์อากริปปา (กิจการ 23–26) ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น บางที เปโตรได้ประกาศแก่โครเนลิอัส นายร้อยชาวโรมัน ณ ที่นี้—ซึ่งเป็นการกลับใจมาสู่คริสต์ศาสนาครั้งสำคัญครั้งแรกของพวกเขาต่างชาติ (กิจการ 10) ใน ค.ศ. 34 เมื่อสปีดาห์ซึ่งพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากนั้นสิ้นสุดลง

และเขาจะกระทำพันธสัญญาให้มั่นคงกับคนเป็นอันมากตลอดหนึ่งสปีดาห์ และในท่ามกลางสปีดาห์นั้น เขาจะให้การถวายสัตวบูชาและเครื่องบูชาสิ้นสุดลง และเพราะการแผ่กว้างแห่งสิ่งน่าสะอิดสะเอียน เขาจะกระทำให้มันรกร้าง แม้จนถึงวาระสุดท้าย และสิ่งซึ่งได้กำหนดไว้ นั้นจะถูกหลงเหลืออยู่ผู้ที่ถูกกระทำให้รกร้าง ดาเนียล 9:27

เมืองซีซารียา มาริตีมา ทำหน้าที่เป็นเมืองหลวงฝ่ายการปกครองของโรมันในแคว้นยูเดีย และเป็นศูนย์กลางสำคัญของชนต่างชาติ ส่วนซีซารียา ฟิลิปปีเป็นอีกเมืองหนึ่ง ตั้งอยู่ทางเหนือสุดใกล้เชิงภูเขาเฮอริโมน (ประมาณ 25–30 ไมล์ทางเหนือของทะเลกาลิลี) ในบริเวณที่ปัจจุบันคือที่ราบสูงโกลาน (บานีอัสสมัยใหม่) เมืองนี้ถูกกล่าวถึงเฉพาะในพระกิตติคุณเท่านั้น (Matthew 16:13 และ Mark 8:27) เมื่อพระเยซูทรงพาบรรดาสาวกไปยังซีซารียา ฟิลิปปี ที่นั่นเป็นสถานที่อันเลื่องชื่อซึ่งเปโตรได้ประกาศรับรองว่าพระเยซูคือ “พระเมสสิยาห์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” และเป็นที่ยังพระเยซูตรัสประกาศว่า “บนศิลานี้ เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งแดนผู้ตายจะมีชัยเหนือคริสตจักรนั้นก็หาไม่ได้” (Matthew 16:13–20) บริเวณนั้นเป็นเขตของศาสนาต่างชาตินิยมวิหารสำหรับบรรดาเทพเจ้ากรีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทพแพนผู้มีลักษณะเป็นเทพแพะ ซึ่งถ้าบูชาแพนของเขาถูกเรียกว่า “ประตุนรก” ทำให้ถ้อยประกาศของพระเยซู ณ ที่นั้นยิ่งโดดเด่นเป็นพิเศษ

นครทั้งสองนี้แยกจากกันโดยสิ้นเชิงทั้งในทางภูมิศาสตร์และทางประวัติศาสตร์—แห่งหนึ่งเป็นเมืองท่าริมทะเลของโรมันอันคึกคักทางตะวันตกเฉียงใต้ อีกแห่งหนึ่งเป็นสถานที่ทางเหนือซึ่งมีลักษณะเฮลเลนิสต์/นอกศาสนา อยู่ใกล้ต้นน้ำของแม่น้ำจอร์แดน ฝ่ายนครชายฝั่งนั้นมีบทบาทเด่นในพระธรรมกิจการอัครทูต ขณะที่นครทางเหนือนี้เป็นศูนย์กลางของช่วงเวลาอันสำคัญยิ่งในพระกิตติคุณทั้งหลาย เมืองซีซารียาที่อยู่แห่งทะเลเป็นสัญลักษณ์ของโรม—สัตว์ร้าย และเมืองซีซารียาที่อยู่แห่งแผ่นดินเป็นสัญลักษณ์ของพลูเนียนาค

ซิสเตอร์ไวท์ระบุช่วงเวลาตั้งแต่กางเขนถึงวันฟื้นเทคอสต์ คือ “ฤดูฟื้นเทคอสต์” ซึ่งเริ่มต้นที่กางเขนและสิ้นสุดลงในวันฟื้นเทคอสต์

“ข้าพเจ้ารอคอยด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าถึงเวลาที่เหตุการณ์แห่งวันฟื้นเทคอสต์จะเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้งด้วยฤทธิ์เดชที่ยิ่งใหญ่กว่าคราวนั้นเสียอีก ยอห์นกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน’ แล้วในเวลานั้น ดังเช่นในฤดูฟื้นเทคอสต์ ประชาชนจะได้ยินความจริงถูกกล่าวแก่พวกเขา แต่ละคนในภาษาของตนเอง”

“พระเจ้าทรงสามารถประทานชีวิตใหม่แก่ทุกดวงวิญญาณที่ปรารถนาจะรับใช้พระองค์ด้วยความจริงใจ และทรงสามารถแตะต้องริมฝีปากด้วยถ่านเพลิงที่สืบมาจากแท่นบูชา และทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้มีวาจาอันคมคายในการสรรเสริญพระองค์ เสียงนับพันจะได้รับการเปี่ยมด้วยฤทธิ์อำนาจให้ประกาศความจริงอันอัศจรรย์แห่งพระวาทะของพระเจ้า สิ้นที่ติดอ่างจะถูกปลดปล่อย และผู้ที่ขลาดกลัวจะได้รับกำลังให้เป็นพยานต่อความจริงอย่างกล้าหาญ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้ชำระพระวิหารแห่งจิตวิญญาณให้พ้นจากมลทินทุกประการ และดำรงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับพระองค์ไว้ เพื่อว่าพวกเขาจะได้มีส่วนในฝนปลายฤดูเมื่อฝนนั้นจะถูกเทลงมา” Review and Herald, July 20, 1886.

ตามหลักเทคนิคแล้ว ฤดูแห่งฟื้นเทคอสต์ย่อมเริ่มต้นขึ้นในเทศกาลผลแรก ซึ่งสอดคล้องกับการเป็นขึ้นมาของพระคริสต์; แต่หากปราศจากความตายบนกางเขนแล้ว ก็จะไม่มีการฟื้นคืนชีพสำหรับพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเป็นขึ้นมาจะทรงนำติดพระองค์ไปเมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมา หากปราศจากความตายของพระองค์ พระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นพระปงแห่งชีวิต ก็คงจะมีได้ทรงพักในวันแห่งเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ และพระปงแห่งชีวิตจำต้องทรงพักก่อนการทรงเป็นขึ้นมาในเทศกาลผลแรก อันเป็นการเริ่มต้นระยะเวลาห้าสิบวันซึ่งนำไปสู่วันและเทศกาลฟื้นเทคอสต์.

เมื่อพระคริสต์เสด็จมาเพื่อทรงยืนยันพันธสัญญาสำหรับหนึ่งสัปดาห์นั้น สัปดาห์ได้เริ่มต้นขึ้น โดยการรับบัพติศมาของพระองค์ และต่อมา “ในท่ามกลางสัปดาห์” อีกสามปีครึ่งถัดมา พระองค์ก็ทรงถูกตรึงกางเขน ทรงพักอยู่ในโอโมงค์ฝั่งศพในวันเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ ทรงเป็นขึ้นมาในวันอาทิตย์ตามเทศกาลผลแรกแห่งการเก็บเกี่ยวข้าวบาร์เลย์ อันเป็นการเริ่มต้นฤดูกาลฟื้นเทคอสต์ห้าสิบวันซึ่งดำเนินไปจนถึงเทศกาลผลแรกแห่งข้าวสาลี จากกางเขนจนถึงปลายสัปดาห์ อีกสามปีครึ่งต่อมา

ช่วงเวลาเจ็ดปีนั้นก็สิ้นสุดลงพร้อมกับโครเนลิอัสแห่งซีซารียามาริตีมา ผู้ซึ่งได้กลายเป็นคนต่างชาติคนแรกอย่างแท้จริงที่กลับใจเข้ามาสู่คริสตจักรคริสเตียน ณ ปลายสัปดาห์นั้น ใน ค.ศ. 34

สัปดาห์ที่พระคริสต์เสด็จมาเพื่อทรงยืนยันพันธสัญญานั้น ในเชิงคำพยากรณ์มีความยาว 2,520 วัน และกางเขนอยู่ “ท่ามกลางสัปดาห์” ดังนั้นจึงเป็นเวลา 1,260 วันหลังจากพิธีบัพติศมา และ 1,260

วันก่อนที่โครเนลิอัสจะกลับใจเชื่อ ณ ที่กางเขน พระคริสต์ทรงถูกตรึงในชั่วโมงที่สาม และพระองค์สิ้นพระชนม์ในชั่วโมงที่เก้า นั้นเป็นจุดเริ่มต้นของฤดูเพนเทคอสต์ และเมื่อถึงตอนปลาย (เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเป็นภาพประกอบของจุดจบเสมอ) ในวันเพนเทคอสต์ เปโตรได้แสดงคำเทศนาครั้งแรกของเขาจากพระธรรมโยเอลในชั่วโมงที่สาม ณ ห้องชั้นบน ซึ่งเป็นที่ที่พระคริสต์ทรงพบเหล่าสาวกในวันแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ จากนั้นเปโตรก็แสดงคำเทศนาครั้งที่สองของเขาเกี่ยวกับพระธรรมโยเอลในพระวิหารในชั่วโมงที่เก้า เห็นได้ชัดว่าชั่วโมงที่สามและชั่วโมงที่เก้าเป็นสัญลักษณ์อัลฟาและโอเมกาของการเริ่มต้นและการสิ้นสุดของฤดูเพนเทคอสต์

ทีละบรรทัด เมื่อเราจัดให้ชั่วโมงที่สามและชั่วโมงที่เก้าของเหตุการณ์ทั้งสองนี้สอดคล้องกัน เราพบว่าหกชั่วโมงนั้นเป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ซึ่งต่างก็เป็นพยานถึงการแบ่งแยกประการหนึ่ง พระคริสต์ทรงผ่านจากชีวิตสู่ความตาย แล้วจากความตายกลับสู่ชีวิต พระองค์เสด็จจากแผ่นดินโลกสู่สวรรค์ และกลับมายังแผ่นดินโลกอีก เปโตรอยู่นอกพระวิหาร แล้วจึงเข้าไปภายในพระวิหาร แน่แน่นอนว่ายังมีการจัดวางให้สอดคล้องกันแบบขนานอื่น ๆ ของชั่วโมงที่สามถึงชั่วโมงที่เก้า แต่ก่อนอื่นเราจำเป็นต้องพิจารณาเปโตร โครเนลิอัส และเมืองซีซาริยาซึ่งอยู่ริมทะเล

ดังเช่นการแบ่งช่วงเชิงพยากรณ์ซึ่งแทนไว้ด้วยหกชั่วโมงนั้น เมื่อทูตสวรรค์ถูกส่งไปยังโครเนลิอัสเพื่อชี้แนะให้เขาส่งคนไปเชิญเปโตร ก็เป็นเวลาชั่วโมงที่เก้า.

มีชายคนหนึ่งอยู่ในเมืองซีซาริยา ชื่อคอร์เนลิอัส เป็นนายร้อยแห่งกองทหารที่เรียกว่า กองอิตาเลียน เป็นคนเคร่งศาสนาและยำเกรงพระเจ้าพร้อมกับคนทั้งครัวเรือนของตน เขาให้ทานแก่ประชาชนเป็นอันมาก และอธิษฐานต่อพระเจ้าอยู่เสมอ ประมาณยามที่เก้าของวันนั้น เขาได้เห็นนิมิตอย่างชัดเจนว่า มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าเข้ามาหาเขา และกล่าวแก่เขาว่า "คอร์เนลิอัส" เมื่อเขาจ้องมองทูตนั้น เขาก็เกิดความกลัวและกล่าวว่า "ท่านเจ้าข้า มีเรื่องอะไรหรือ" ทูตนั้นจึงกล่าวแก่เขาว่า "คำอธิษฐานของท่านและทานของท่านได้ขึ้นไปเป็นที่ระลึกจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าแล้ว บัดนี้จงใช้คนไปยังเมืองยัฟฟา และเชิญซิโมนคนหนึ่งที่มีชื่ออีกอย่างว่าเปโตรมา" กิจการ 10:1-5

การมาถึงของทูตสวรรค์เป็นสัญลักษณ์แห่งข่าวสาร และแห่งหมายสำคัญระหว่างทาง และทูตสวรรค์นั้นยืนยันว่าเป็นหมายสำคัญระหว่างทางเมื่อเขากล่าวว่า "คำอธิษฐานของท่านและทานของท่านได้ขึ้นไปเป็นที่ระลึกจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า" หมายสำคัญระหว่างทางของการสิ้นสุดแห่งสปีดาร์นั้นคือการที่โครเนลิอัสส่งคนไปเชิญเปโตรในชั่วโมงที่เก้า หลังจากอดอาหารมาสามวัน และสิ่งนี้ถูกเรียกว่าเป็น "ที่ระลึก" ซึ่งก็คือหมายสำคัญระหว่างทาง โครเนลิอัสในฐานะ "นายร้อย" เป็นนายทหารผู้บังคับบัญชาทหารหนึ่งร้อยนาย

เมื่อเปโตรอยู่ที่ซีซาริยา ฟิลิปปีในมัทธิบที่สิบหก ไม่มีการกล่าวถึงชั่วโมงใดเลย ซีซาริยา ฟิลิปปีเป็นชื่อของเมืองในเวลาที่พระเยซูทรงพาพวกเขาไปทีนั้น ในประวัติศาสตร์ของดาเนียลบที่สิบเอ็ด ชื่อสิบสามถึงชื่อสิบห้า ซึ่งเป็นชื่อพระคัมภีร์ที่สำเร็จแล้วในการรบที่พาเนียม และเป็นแบบของสงครามที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ซีซาริยา ฟิลิปปีมีชื่อว่า พาเนียม เปโตรอยู่ในชื่อสิบสามถึงชื่อสิบห้าเมื่อเขาอยู่ที่ซีซาริยา ฟิลิปปี ซึ่งคือพาเนียม

การระบุว่าจะสงครามแห่งพาเนียมเป็นความสำเร็จตามคำพยากรณ์ในชื่อสิบสามถึงสิบห้าแห่งดาเนียลบที่สิบเอ็ด และการที่ชื่อพระคัมภีร์เหล่านั้นพร้อมทั้งประวัติศาสตร์ของสงครามแห่งพาเนียมชี้ให้เห็นถึงสงครามซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา นั่นคือวิธีการทำงานอย่างแท้จริงของระเบียบวิธี "บรรทัดต่อบรรทัด" การใช้ระเบียบวิธีดังกล่าวย่อมเรียกร้องให้ซีซาริยา ฟิลิปปีและพาเนียมต้องถูกจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน เพราะกฎพื้นฐานประการสำคัญของคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงความจริงข้อนี้คือ

“ผู้เผยพระวจนะสมัยโบราณแต่ละคนกล่าวถึงยุคของเรามากกว่ายุคที่พวกเขามีชีวิตอยู่” เปาโลเสริมว่า
วิญญาณของผู้เผยพระวจนะทั้งหลายย่อมอยู่ได้บังคับของผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย ดังนั้น
พวกเขาจึงไม่เพียงแต่ชี้ไปยังวาระสุดท้ายเท่านั้น แต่ยังสอดคล้องต้องกันทั้งหมดด้วย

ด้วยเหตุนี้ หากและเมื่อปาเนียมได้รับการระบุในพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้าในนามปาเนียม
และต่อมาในนามซีซารียา ฟิลิปปี ทั้งสองนามย่อมต้องถูกนำมาปรับใช้ในยุคสุดท้าย และย่อมต้องสอดคล้องกัน
เพราะทั้งสองเป็นเมืองเดียวกัน

ในความสัมพันธ์กับตรรกะนี้ แม้จะแตกต่างออกไปเล็กน้อย ก็คือเมืองซีซารียา ฟิลิปปี และซีซารียา มาริตีมา
เปโตรได้ไปยังซีซารียา ฟิลิปปีกับพระคริสต์ แต่ท่านถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงส่งไปยังซีซารียา มาริตีมา
ถึงกระนั้น ที่ซีซารียาทั้งสองแห่ง เปโตรก็เป็นบุคคลแห่งพันธสัญญาหลัก สิ่งที่น่าอัศจรรย์ในแนวเส้นนี้ก็คือ
ในโมงที่เก่าแก่ที่โครเนลิอัสได้รับการเยี่ยมเยียนจากทูตสวรรค์ และได้รับคำสั่งให้ส่งคนไปตามเปโตร
เปโตรที่ซีซารียาเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ แต่ซีซารียาทั้งสองแห่งนั้นแตกต่างกันอย่างชัดเจน
แห่งหนึ่งคือซีซารียาริมทะเล และอีกแห่งคือซีซารียาบนแผ่นดินโลก ซีซารียาริมทะเลสัมพันธ์กับคนต่างชาติ
และโครเนลิอัสเป็นคนต่างชาติคนแรกทีกลับใจเชื่ออย่างพอดิในตอนสิ้นสุดของสัปดาห์แห่งพันธสัญญาใน
ค.ศ. 34 ซีซารียาริมทะเลคือโมงที่เก่า และสอดคล้องกับเปโตรในพระวิหารในวันฟื้นเทออสต์
และการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ในโมงที่เก่า

เมืองซีซารียาที่อยู่บนแผ่นดิน คือ Caesarea Philippi เป็นชั่วโมงที่สาม ไม่มีทางเลือกอื่นให้เลือก Caesarea
Philippi ในตอนต้น คือชั่วโมงที่สาม และ Caesarea Maritima ในตอนปลาย คือชั่วโมงที่เก่า Philippi
คืออัลฟาของช่วงเวลาแห่งหกชั่วโมง และ Maritima คือโอเมกา
โอเมกาที่ชั่วโมงที่เก่าคือการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ในท่ามกลางสัปดาห์แห่งพันธสัญญา
และเปโตรในพระวิหารในวันฟื้นเทออสต์ก็คือชั่วโมงที่เก่าเช่นกัน
การที่โครเนลิอัสส่งคนไปเรียกเปโตรนั้นสอดคล้องกับการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์
ซึ่งเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์ และยังสอดคล้องกับเปโตรในพระวิหารในวันฟื้นเทออสต์
ซึ่งเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์อีกครั้งหนึ่ง โครเนลิอัส ในฐานะคนต่างชาติคนแรกทีกลับใจเชื่อ
เป็นตัวแทนของคนงานชั่วโมงที่สิบเอ็ดคนแรก ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์

ยามชั่วโมงที่สามเมื่อพระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขน และยามชั่วโมงที่สามเมื่อเปโตรอยู่ในห้องชั้นบน จะต้อง
และสามารถเป็นได้เพียงภาพแทนของเมืองซีซารียา ฟิลิปปีเท่านั้น ห้องชั้นบนที่เปโตรอยู่ในวันฟื้นเทออสต์นั้น
เป็นห้องชั้นบนเดียวกันทุกประการกับที่พระคริสต์ทรงปรากฏหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์
และการเสด็จลงมา พระคริสต์เสด็จมายังห้องชั้นบน และต่อมาอีกห้าสิบวัน ในวันฟื้นเทออสต์
เปโตรได้นำเสนอข่าวสารจากพระธรรมโยเอลในห้องชั้นบนเดียวกันนั้น

ซีซารียา ฟิลิปปี คือชั่วโมงที่สามซึ่งสอดคล้องกับการตรึงกางเขนและห้องชั้นบนในวันฟื้นเทออสต์
การตรึงกางเขนเป็นสัญลักษณ์ของการกระจัดกระจาย
และห้องชั้นบนเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าซีซารียา
ฟิลิปปีเป็นจุดก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่ง ณ จุดนั้น ชนชั้นหนึ่งถูกกระจัดกระจาย
และอีกชนชั้นหนึ่งถูกรวบรวมไว้ เมื่อประวัติศาสตร์ของยุทธการปาเนียมเริ่มถูกทำซ้ำอีกครั้ง
หญิงพรหมจารีที่โง่เขลาและหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาจะถูกแยกออกจากกันตลอดไป
และพวกนางจะถูกแยกออกจากกันเพราะเรื่องของกางเขน
ซึ่งเป็นตัวแทนถึงการเข้ามาใกล้ของกฎหมายวันอาทิตย์ ณ ซีซารียา ฟิลิปปีนั่นเอง
พระคริสต์ทรงเริ่มสั่งสอนเกี่ยวกับกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังใกล้เข้ามา และเมื่อพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น
เปโตรได้คัดค้านข่าวสารนั้น ดังนั้น ภายในเก้าข้อ

เปโตรจึงเป็นตัวแทนของทั้งผู้ที่ได้รับการประทับตราและผู้ที่ถูกกระจัดกระจายโดยข่าวสารแห่งกางเขน ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์

พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “แล้วท่านทั้งหลายเล่าว่าเราเป็นผู้ใด?”

ฝ่ายซีโมนเปโตรทูลตอบว่า พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ซีโมน บารโยนาเอ๋ย ท่านเป็นสุข เพราะว่าเนื้อหนังและเลือดมิได้สำแดงเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งแดนนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นหาไม่ได้ และเราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์แก่ท่าน สิ่งใดที่ท่านจะผูกมัดไว้บนแผ่นดินโลก สิ่งนั้นจะถูกผูกมัดไว้ในสวรรค์ และสิ่งใดที่ท่านจะปล่อยบนแผ่นดินโลก สิ่งนั้นจะถูกปล่อยในสวรรค์”

แล้วพระองค์ทรงกำชับเหล่าสาวกของพระองค์มิให้บอกผู้ใดว่าพระองค์คือพระเยซูคริสต์ ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มสำแดงแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จำต้องเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และทนทุกข์หลายประการจากพวกผู้ใหญ่และพวกมหาปุโรหิตกับพวกธรรมาจารย์ และถูกฆ่าเสีย แล้วในวันที่สามจะทรงเป็นขึ้นมาจากอภินิหาร

ครั้งนั้นเปโตรจึงพาพระองค์ไปข้างหนึ่ง และเริ่มทูลทัดทานพระองค์ว่า ข้าแต่พระองค์ ขออย่าให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นแก่พระองค์เลย เหตุการณ์เช่นนั้นจะไม่เกิดแก่พระองค์เป็นอันขาด

แต่พระองค์ทรงหันมาตรัสกับเปโตรว่า “เจ้าจงไปอยู่ข้างหลังเรา ซาตาน เจ้าเป็นสิ่งที่สะดุดแก่เรา เพราะความคิดของเจ้าไม่ได้คำนึงถึงสิ่งซึ่งเป็นของพระเจ้า แต่คำนึงถึงสิ่งซึ่งเป็นของมนุษย์” มัทธิว 16:15-23

การตรึงกางเขนในยามหัวค่ำที่สามและสารของเปโตรในห้องชั้นบน สอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านเชิงพยากรณ์ของคริสตจักรนักรบ ซึ่งนิยามว่าเป็นคริสตจักรที่มีทั้งข้าสาลีและข้าวละมาน ไปสู่คริสตจักรผู้มีชัย คริสตจักรผู้มีชัยคือเครื่องบูชาข้าสาลีผลแรกแห่งแผ่นดินคอสตัส ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อข้าวละมานและข้าสาลีสุกเต็มที่แล้ว ทูตสวรรค์จะแยกคนทั้งสองจำพวกออกจากกัน เป็นแผ่นดินที่เริ่มไปรยลงเมื่อ 9/11 ซึ่งทำให้ข้าสาลีและข้าวละมานเกิดผลสุกอม.

ช่วงเวลาหกชั่วโมงเป็นสัญลักษณ์แทนประวัติของการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 การเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยของพระคริสต์ และการที่กษัตริย์ดาวิดเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มพร้อมด้วยหีบพันธสัญญา ส่วนชั่วโมงที่เก้านี้ก็เป็นเวลาของเครื่องบูชายามเย็นด้วย คือประมาณเวลา 15.00 น.

บัดนี้ สิ่งซึ่งเจ้าจะถวายบนแท่นบูชาคือ ลูกแกะอายุหนึ่งปีสองตัวทุกวันเป็นนิตย์ เจ้าจงถวายลูกแกะตัวหนึ่งในเวลาเช้า และอีกตัวหนึ่งจงถวายในเวลาเย็น อพยพ 29:38, 39

คำซึ่งแปลว่า “แม่” บางครั้งก็ถ่ายทอดว่า “ระหว่างเวลาเย็นทั้งสอง” ระหว่างเวลาเย็นทั้งสองนั้นชี้ถึงช่วงเวลาหกชั่วโมงระหว่างชั่วโมงที่สามกับชั่วโมงที่เก้า สัปดาห์แห่งพันธสัญญาของพระคริสต์เป็นภาพแทนช่วงเวลาหกชั่วโมงบนกางเขน ซึ่งกลายเป็นอัลฟาของช่วงเวลาหกชั่วโมงในวันแผ่นดินคอสตัส มีพยานสองคนในสัปดาห์แห่งพันธสัญญาที่บ่งชี้ถึงช่วงเวลาหกชั่วโมง อันสัมพันธ์โดยตรงไม่เพียงกับคำพยากรณ์ของสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น

แต่ยังสัมพันธ์กับสัญลักษณ์ของฤดูเพ็นเทคอสต์ด้วย แล้วเมื่อถึงบทสรุปของสัปดาห์เชิงพยากรณ์เดียวกันนั้น เปโตรก็ถูกเรียกไปยังเมืองซีซารียาในชั่วโมงที่เก้า

ความจริงที่ว่าชั่วโมงที่เก้าสามครั้งภายในโครงสร้างเชิงพยากรณ์เดียวกันของสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์

โดยสองครั้งในนั้นเป็นจุดจบแบบโอเมกาของช่วงเวลาหกชั่วโมง

ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับระหว่างเครื่องบูชายามเช้ากับยามเย็น

ย่อมเรียกเรื่องด้วยความจำเป็นทางคำพยากรณ์ว่า

ต้องมีชั่วโมงที่สามอยู่ในฐานะอัลฟาของช่วงเวลาหนึ่งซึ่งสิ้นสุดลงที่ชั่วโมงที่เก้าของโครเนลิอัส

เมืองซีซารียาสองแห่ง โดยมีเปโตรเป็นบุคคลสำคัญทั้งสองแห่ง บ่งชี้ว่าเมืองซีซารียาฟิลิปปีคือชั่วโมงที่สาม ช่วงเวลาหกชั่วโมงนั้นเริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยซีซารียา เพราะจุดจบถูกสำแดงให้เห็นโดยจุดเริ่มต้น

ลูกแกะปีศาจจะต้องถูกฆ่าในเวลาเย็น ซึ่งเป็นชั่วโมงที่เก้า—เมื่อพระคริสต์สิ้นพระชนม์.

และเจ้าทั้งหลายจงเก็บมันไว้จนถึงวันที่สิบสี่ของเดือนนั้น

แล้วชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดจงฆ่ามันในเวลาเย็น อพยพ 12:6

เวลาของการอธิษฐานก็คือชั่วโมงที่เก้าด้วย เพราะเป็นเวลาเครื่องบูชายามเย็น⁴

ขอให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์ปรากฏเฉพาะพระพักตร์พระองค์ดุจเครื่องหอม

และการยกมือขึ้นของข้าพระองค์ดุจเครื่องบูชายามเย็น สดุดี 141:2

โดยสอดคล้องกับการที่เครื่องบูชายามเย็นเป็นโมงแห่งการอธิษฐาน

เอสรากำลังอธิษฐานในเวลาถวายเครื่องบูชายามเย็น ฉะนั้นเขาจึงอธิษฐานอยู่ในยามที่เก้า

ซึ่งเป็นเวลาที่เปโตรอยู่ในพระวิหาร เวลาที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์

และเวลาที่โครเนลิอัสได้รับคำบอกให้ไปเชิญเปโตรมา

และเมื่อถึงเวลาถวายเครื่องบูชาในเวลาเย็น ข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นจากความทุกข์หนักของข้าพเจ้า

และเมื่อได้นึกเสื้อผ้าและเสื้อคลุมของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็คุกเข่าลง

และกางมือของข้าพเจ้าออกต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้า เอสรา 9:5

ในการอธิษฐานของเขา เอสรากำลังกลับใจใหม่ภายหลังจากได้ตระหนักว่า

บรรดาผู้ที่ออกมาจากบาบิโลนเพื่อสร้างพระวิหารและเยรูซาเล็มขึ้นใหม่นั้น

ได้ผูกพันอยู่กับภรรยาต่างชาติผู้เป็นคนต่างศาสนา

ครั้นเมื่อเอสราได้อธิษฐาน และได้สารภาพบาป ทั้งร้องไห้และชบตัวลงอยู่ต่อพระนิเวศของพระเจ้า

ก็มีชุมนุมชนใหญ่มาจากอิสราเอล ทั้งชายหญิงและเด็ก มาชุมนุมกันอยู่รอบท่าน

เพราะประชาชนร้องไห้อย่างขมขื่นยิ่งนัก และเซคานียาห์บุตรเยฮีเอล คนหนึ่งในบรรดาบุตรของเอลาม

ได้กล่าวตอบเอสราว่า "พวกข้าพเจ้าได้ละเมิดต่อพระเจ้าของพวกข้าพเจ้า

และได้รับหญิงต่างชาติมาจากชนชาติแห่งแผ่นดินนี้เป็นภรรยา แต่ถึงกระนั้น

บัดนี้ยังมีความหวังสำหรับอิสราเอลในเรื่องนี้ เหตุฉะนั้น

บัดนี้ให้พวกเราทำพันธสัญญากับพระเจ้าของพวกเรา ที่จะส่งภรรยาทั้งหมดนั้นไปเสีย

พร้อมทั้งบุตรที่เกิดจากพวกนาง ตามคำปรึกษาของนายของข้าพเจ้า

และของบรรดาผู้ที่ครั้นคร้ามต่อพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเรา และให้กระทำไปตามพระราชบัญญัติ

จงลุกขึ้นเถิด เพราะเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของท่าน พวกข้าพเจ้าก็จะอยู่ฝ่ายท่านด้วย จงเข้มแข็งเถิด

และลงมือกระทำเถิด"

แล้วเอสราก็ลุกขึ้น และให้พวกปุโรหิตใหญ่ พวกเลวี และอิสราเอลทั้งปวง
บัญญัติว่าจะกระทำตามถ้อยคำนี้ และเขาทั้งหลายก็บัญญัติแล้วเอสราก็ลุกขึ้นจากหน้า
พระนิเวศของพระเจ้า และเข้าไปในห้องของโยฮานันบุตรเอลียาซิบ เมื่อท่านเข้าไปที่นั่นแล้ว
ท่านก็มีได้รับประทานอาหารและมีได้ดื่มน้ำ
เพราะท่านโศกเศร้าเนื่องด้วยการละเมิดของบรรดาผู้ที่ได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย
และได้มีการประกาศไปทั่วทั้งยูดาห์และเยรูซาเล็มแก่บุตรทั้งปวงแห่งการเป็นเชลย
ให้พวกเขามาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม และว่าผู้ใดก็ตามที่ไม่มาภายในสามวัน
ตามคำปรึกษาของบรรดาเจ้านายและพวกผู้ใหญ่ ทรัพย์สินทั้งหมดของผู้นั้นจะถูกยึด
และตัวเขาเองจะถูกแยกออกจากชุมนุมชนของบรรดาผู้ที่ได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย
แล้วบรรดาผู้ชายแห่งยูดาห์และเบนยามินทั้งสิ้นก็มาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็มภายในสามวัน เป็นเดือนที่เก้า
ในวันที่ยี่สิบของเดือน และประชาชนทั้งปวงก็นั่งอยู่ที่ลานพระนิเวศของพระเจ้า ตัวสั่นเทาเพราะเรื่องนี้
และเพราะฝนตกหนัก เอสรา 10:1-9

พันธสัญญาของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นถูกนำเสนอให้เห็นเป็นการแยกออกจากบรรดาผู้ที่ได้รับภรรยาต่าง
ชาติ การแยกนี้คือการแยกระหว่างหญิงพรหมจารีที่มีปัญญากับหญิงพรหมจารีที่โง่เขลา
และเกิดขึ้นในชั่วยามที่เก้า ซึ่งคือการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ เปโตรในพระวิหารในวันเพ็นเทคอสต์
และการที่เปโตรถูกเรียกไปยังซีซาร์ียาริมทะเล การแยกของเอสราก็คือการชำระพวกเลวีให้บริสุทธิ์โดยผู้สื่อสาร
แห่งพันธสัญญาในมาลาคีย์บทที่สามด้วยเช่นกัน
การชำระในมาลาคีย์แสดงให้เห็นการชำระพระวิหารทั้งสองครั้งของพระคริสต์

“ในการชำระพระวิหารให้สะอาดจากพวกผู้ซื้อและผู้ขายของโลกนั้น พระเยซูทรงประกาศพันธกิจของพระองค์
ในการชำระจิตใจให้พ้นจากมลทินแห่งบาป—จากมลทินที่ปรารถนาผายโลก รากะต่อนหาอันเห็นแก่ตัว
และนิสัยชั่วร้ายที่ทำให้จิตวิญญาณเสื่อมทราม มาลาคีย์ 3:1-3 quoted.” ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน, 161.

เอสราและบรรดาผู้ที่เข้ามาในพันธสัญญาได้รับคำบอกให้ “ลุกขึ้น”
และโยชูวาได้รับคำสั่งให้ลุกขึ้นภายหลังที่บรรดาผู้กบฏได้ตายไปหมดแล้วตลอดช่วงเวลาสามสิบแปดปี
อิสราเอลโบราณใช้เวลาสองปีในการสอบตกกระบวนการทดสอบสิบประการ
และอีกสามสิบแปดปีต่อมาเมื่อบรรดาผู้กบฏตายหมดแล้ว พระเจ้าจึงตรัสสั่งให้พวกเขาลุกขึ้น

บัดนี้ จงลุกขึ้นเถิด เรากล่าว และจงข้ามลำธารเศเรตไป และพวกเราก็ได้ข้ามลำธารเศเรตนั้น
และช่วงเวลาที่เราเดินทางจากคาเดชบารเนีย จนกระทั่งเราข้ามลำธารเศเรตนั้น เป็นเวลาสามสิบแปดปี
จนคนทั้งชั่วอายุแห่งบรรดาชายฉกรรจ์ผู้ทำสงครามสิ้นไปจากท่ามกลางค่าย
ตามที่พระยาห์เวห์ได้ทรงบัญญัติไว้แก่เขาทั้งหลาย เฉลยธรรมบัญญัติ 2:13, 14.

ในयोหันนบทที่ห้า พระเยซูทรงรักษาชายอัมพาตผู้ซึ่งเป็นเขนนันมาเป็นเวลาสามสิบแปดปี
และเมื่อพระองค์ทรงรักษาเขาแล้ว พระองค์ตรัสแก่ชายคนนั้นว่า “จงลุกขึ้น”

เพราะมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมายังสระนั้นตามฤดูกาลหนึ่ง ๆ และกวนน้ำให้ปั่นป่วน
ผู้ใดก็ตามที่ลงไปในสระเป็นคนแรกภายหลังที่น้ำถูกกวนแล้ว ก็จะหายเป็นปกติจากโรคใด ๆ ที่เขาเป็นอยู่
และมีชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่น ซึ่งเป็นโรคมาแล้วสามสิบแปดปี เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นเขาอนอนอยู่
และทรงทราบว่าเขาเป็นเขนนันมาช้านานแล้ว พระองค์ตรัสแก่เขาว่า “ท่านอยากจะหายเป็นปกติหรือ?”

ชายผู้ทุพพลภาพนั้นทูลตอบพระองค์ว่า “ท่านเจ้าข้า
ข้าพเจ้าไม่มีผู้ใดที่จะพาข้าพเจ้าลงไปสระเมื่อน้ำกำลังปั่นป่วน แต่ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังไป
คนอื่นก็ลงไปก่อนข้าพเจ้า”

พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “จงลุกขึ้น ยกแคร่ของเจ้าและเดินไปเถิด” และในทันใดนั้น ชายคนนั้นก็หายเป็นปกติ จึงยกแคร่ของตนขึ้นและเดินไป และวันนั้นเป็นวันสะบาโต ยอห์น 5:4-9

ในตัวอย่างประกอบของเอสราเกี่ยวกับพันธสัญญาของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น ประชาชนจะต้อง “ลุกขึ้น” ในปี 1838 โยสิยาห์ ลิตซ์ ผู้เทศนาคนสำคัญในขบวนการมิลเลอไรต์ ได้พยากรณ์ถึงการสิ้นสุดแห่งอำนาจสูงสุดของออตโตมันราวปี 1840 และชาวสารมิลเลอไรต์ก็ได้ลุกขึ้น เพียงเพื่อจะได้รับฤทธิ์อำนาจจากการสำเร็จอย่างตรงตามคำพยากรณ์ในวันที่ 11 สิงหาคม 1840 การยกชูขึ้นของคริสตจักรผู้มีชัยรวมถึงคำพยากรณ์ที่ทำให้ประชากรของพระเจ้าลุกขึ้นเมื่อมีการสถาปนาพันธสัญญาในการที่เอสราแยกตนออกจากภรรยาต่างชาติ เราพบการชำระคนเลวี่ของมาลาคี และยังพบการชำระพระวิหารของพระคริสต์ทั้งสองครั้งด้วย และแต่ละแนวเรื่องต่างชี้ถึงการแยกข้าวสาลีออกจากข้าวละมาน ซึ่งสำเร็จลุล่วงเมื่อพระคริสต์ทรงกำจัดบาปออกจากใจของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นนิตย์ ชั่วโมงที่เก้าของพระคริสต์ และชั่วโมงที่เก้าทั้งสองครั้งของเปโตร พร้อมทั้งคำอธิษฐานขอการชำระให้บริสุทธิ์ของเอสรา สอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อฝนชุกปลายฤดูจะถูกเทลงมาอย่างไร้ขีดจำกัด ในดาเนียลบทที่เก้า ดาเนียลได้รับคำตอบต่อคำทูลขอของท่านในเวลาเครื่องบูชายามเย็น ซึ่งเป็นชั่วโมงที่เก้า

แท้จริง ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวคำอธิษฐานอยู่นั้น คือกาเบรียลบุรุษนั้น ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตแต่เดิม ได้ถูกใช้ให้เหาะมาอย่างรวดเร็ว และมาถึงข้าพเจ้าในเวลาถวายเครื่องบูชายามเย็น ดาเนียล 9:21

เราได้รับแจ้งว่านิมิตซึ่งประทานแก่ดาเนียล ณ ริมแม่น้ำใหญ่แห่งชินาร์ บัดนี้กำลังอยู่ในระหว่างการสำเร็จตามนั้น และให้เราพิจารณาสภาพการณ์ต่าง ๆ ในขณะที่คำพยากรณ์เหล่านั้นได้ถูกประทานไว้

“ความสว่างที่ดาเนียลได้รับจากพระเจ้านั้น ได้ทรงประทานไว้เป็นพิเศษสำหรับยุคสุดท้ายเหล่านี้ นิมิตทั้งหลายที่ท่านเห็น ณ ริมฝั่งแม่น้ำอูไลและฮิดเดเคล อันเป็นแม่น้ำใหญ่แห่งแผ่นดินชินาร์ บัดนี้กำลังอยู่ในระหว่างการสำเร็จตามนั้น และเหตุการณ์ทั้งปวงที่ได้มีการพยากรณ์ไว้จะบังเกิดขึ้นในไม่ช้า”

“จงพิจารณาถึงสภาพการณ์ของชนชาติยิวในเวลาที่คำพยากรณ์ของดาเนียลได้ถูกประทานให้” Testimonies to Ministers, 113.

ความกระจ่างแห่งนิมิตทั้งหลายที่เกี่ยวเนื่องกับแม่น้ำฮิดเดเคลและอูไล เป็นตัวแทนของหกบทสุดท้ายแห่งพระธรรมดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ในบทที่เก้า ซึ่งมีแม่น้ำอูไลเป็นตัวแทน ดาเนียลได้รับความกระจ่างเกี่ยวกับบทที่เจ็ด แปด และเก้า ในบทที่สิบ ซึ่งมีแม่น้ำฮิดเดเคลเป็นตัวแทน ดาเนียลได้รับความกระจ่างแห่งบทที่สิบ สิบเอ็ด และสิบสอง ข้อมูลเชิงพยากรณ์นั้นถูกเป็นตัวแทนทั้งโดยเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ภายในบทเหล่านั้น และโดยดาเนียลเองด้วย เพราะเราพึงพิจารณาถึงสภาพการณ์ของประชาชาติยิวในเวลาที่คำพยากรณ์ทั้งหลายนั้นได้รับการประทาน.

เราจะต้องนำข้อพิจารณาเหล่านั้นมาสู่ยุคสุดท้าย และจัดให้สอดคล้องกับคำพยาทานของผู้เผยพระวจนะอีกท่านหนึ่ง นั้นหมายความว่า เช่นเดียวกับที่เปโตรอยู่ที่ซีซารียาฟิลิปปีและที่ซีซารียามาริตีมาด้วย ดาเนียลก็ได้รับการเยี่ยมเยียนจากกาเบรียลในชั่วโมงที่เก้าในบทที่เก้า และเขาได้รับการเยี่ยมเยียนในวันที่สิบสองในบทที่สิบ

แสงสว่างแห่งอูไลและฮิดเดเคลสำหรับยุคสุดท้ายถูกเปิดผนึกแก่ดาเนียลในโมงที่เก้าของวันที่ยี่สิบสอง
แสงสว่างนั้นเป็นตัวแทนของการเทพะพรแห่งฝนปลายในความบริบูรณ์ไร้ขีดจำกัด ณ
เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์

คำพยานของดาเนียลถูกเปิดออกอย่างเต็มที่ในยามเช้าโมงที่เก้า
เพราะมันชี้ให้เห็นทั้งประวัติภายนอกและภายในของสิ่งที่ “จะบังเกิดแก่” ประชากรของพระเจ้าในกาลสุดท้าย
เมื่อความสว่างนั้นถูกประกาศแก่คนต่างชาติ ซึ่งมีโครเนลิอัสเป็นภาพแทน
พวกเขาจะส่งคนไปหาแสนสีหมื่นสีพัน พระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกส่งหารโดยการบังคับถึงวันอาทิตย์
และเปโตรจะนำข่าวสารไปยังพระวิหารซึ่งพระคริสต์ได้ทรงละจากไปแล้วและทรงระบุว่า เป็นเรือนร่างของพวกยิว
เปโตรกล่าวแก่คนต่างชาติ และแก่สภาชั้นเฮดรินด้วย ขณะที่เอสราริวอนขอให้มีการแยกออก
และดาเนียลลดอาหารและอธิษฐานขอความสว่าง ชั่วโมงที่เก้าในวันเพ็นเทคอสต์
ในเวลาทีพระคริสต์สิ้นพระชนม์ ในเวลาที่โครเนลิอัสเรียกหาเปโตร และเครื่องสัตว์บูชายามเย็น
ล้วนสอดคล้องกันกับเอเลียห์บนภูเขาคารเมล

เห็นได้ชัดว่าช่วงเวลาหกชั่วโมงเป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาหนึ่งซึ่งสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์
แต่เริ่มต้นด้วยเหตุการณ์ที่สัมพันธ์โดยตรงกับจุดจบ ดังเช่นเครื่องถ้วยเวลาเช้าและเวลาเย็น ในแง่ของเปโตร
ช่วงเวลาหกชั่วโมงคือจาก Caesarea Philippi ถึง Caesarea by the sea ในวันเพ็นเทคอสต์
ช่วงนั้นคือจากห้องชั้นบนถึงพระวิหาร ช่วงเวลาที่เป็นความสว่างเจิดจ้าซึ่งถูกตั้งขึ้น ณ
จุดเริ่มต้นของทางเดินนั้นคือเสียงร้องเทียงคิน และช่วงเวลานั้นทอดยาวไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ หกชั่วโมง
ระหว่างเวลาเย็นทั้งสอง เป็นสัญลักษณ์ของการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยของพระคริสต์
ซึ่งในทางกลับกันเป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาตั้งแต่การประชุมค่ายที่ Exeter ระหว่างวันที่ 12 ถึง 17 สิงหาคม
ค.ศ. 1844 อันเป็นจุดเริ่มต้นของการประกาศข่าวสารซึ่งไปสิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 Exeter
คือ Caesarea Philippi และ Caesarea by the sea คือวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844
จุดเริ่มต้นถูกทำเครื่องหมายด้วย Caesarea เช่นเดียวกับจุดสิ้นสุดด้วย

การเสด็จเข้าสู่อย่างมีชัยนั้นถูกกำหนดหมายด้วยความขัดแย้งในตอนต้นและความขัดแย้งในตอนปลาย
ความขัดแย้งที่ Exeter ถูกสำแดงโดยการนมัสการเทียมเท็จที่กำลังเกิดขึ้นในบริเวณเต็นท์ที่ Watertown
มีข่าวสารสองประการที่ถูกแทน โดยเต็นท์สองหลังนั้น และเมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
พวกยิวที่ขอบโต้เถียงกับนติเตียนเกี่ยวกับข่าวสารที่กำลังถูกประกาศ
ขณะที่พระองค์เสด็จลงมาจากภูเขามะกอกเทศ ทรงลาขึ้นซีเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มบนลูกลาที่เพิ่งถูกปล่อยออกมา
ความขัดแย้งแรกและความขัดแย้งสุดท้ายชี้ให้เห็นอัลฟาและโอเมกาแห่งช่วงเวลานั้น ที่ Exeter พวกฝ่าย
Watertown เป็นตัวแทนของคนพรมจารีจำพวกหนึ่งซึ่งไม่มีน้ำมัน และสำหรับพวกเขา
ประตูแห่งความรอดก็ถูกปิดเสียแล้ว ในตอนสิ้นสุดของช่วงเวลานั้น ประตูเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ก็ถูกปิดลง
จึงจัดให้มีอัลฟาและโอเมกาแก่ช่วงเวลานั้น
อัลฟาและโอเมกานั้นสอดคล้องกับความขัดแย้งสองประการของการเสด็จเข้าอย่างมีชัย และ Caesarea ถึง
Caesarea กับเปโตร

ที่เมืองซีซารียา ฟิลิปปี ชื่อของซีโมน บาร์โธนาถูกเปลี่ยนเป็นเปโตร
ในข้อความตอนหนึ่งซึ่งเขาได้รับการยกย่องว่าเป็นปากเสียงของการ دلใจ แล้วต่อมาก็ถูกตำหนิว่าเป็นซาตาน
เพราะคัดค้านข่าวสารแห่งกางเขน
เปโตรเป็นสัญลักษณ์ของคนสองจำพวกที่ถูกแยกออกจากกันโดยข่าวสารเรื่องบัพติศมาและกางเขน
ซึ่งเป็นข่าวสารของ 9/11 และกฎหมายวันอาทิตย์

“สำหรับคนแต่ละจำพวกซึ่งมีตัวแทนโดยฟาริสีและคนเก็บภาษีนั้น มีบทเรียนหนึ่งอยู่ในประวัติของอัครทูตเปโตร ในระยะแรกแห่งการเป็นสาวก เปโตรคิดว่าตนเองเข้มแข็ง เช่นเดียวกับฟาริสี ในการประเมินตนเอง เขา ‘ไม่เหมือนคนอื่นทั้งหลาย’ เมื่อพระคริสต์ในคืนก่อนที่พระองค์จะทรงถูกทรยศ ได้ทรงเตือนสาวกของพระองค์ล่วงหน้าว่า ‘ท่านทั้งหลายจะสะดุดเพราะเราในคืนนี้ทุกคน’ เปโตรได้กล่าวอย่างมั่นใจว่า ‘แม้ทุกคนจะสะดุด แต่ข้าพเจ้าจะไม่สะดุดเลย’ มาระโก 14:27, 29 เปโตรไม่รู้ถึงอันตรายของตนเอง ความมั่นใจในตนเองทำให้เขาหลงผิด เขาคิดว่าตนสามารถต้านทานการทดลองได้ แต่ภายในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง บททดสอบก็มาถึง และด้วยการสาปแช่งและการปฏิญาณ เขาได้ปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน” อุปมาเรื่องของพระคริสต์, 152.

ณ ชั่วโมงที่เก้า ซึ่งเป็นเวลาถวายบูชายัญเวลาเย็น เพื่อตอบคำอธิษฐานของเอลียาห์ ไฟได้ลงมาจากฟ้าและเผาผลาญเครื่องบูชาขึ้น เพื่อให้ประชากรของพระเจ้ารู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า มีคนอยู่สองจำพวกที่ถูกเป็นสัญลักษณ์ไว้ ณ ภูเขาคารเมล คือจำพวกหนึ่งซึ่งบัดนั้นได้รู้ว่าพระยาห์เวห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และอีกจำพวกหนึ่งซึ่งมีผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลเป็นตัวแทน และภายหลังจึงถูกประหารเสีย

และอยู่มา เมื่อถึงเวลาถวายเครื่องบูชายามเย็น เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะก็เข้ามาใกล้และกล่าวว่า ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล ขอให้เป็นที่ประจักษ์ในวันนี้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และว่าข้าพระองค์ได้กระทำการสิ่งทั้งปวงนี้ตามพระวจนะของพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์เถิด ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงตอบข้าพระองค์ เพื่อชนชาตินี้จะได้รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระยาห์เวห์พระเจ้า และว่าพระองค์ได้ทรงนำใจของเขาทั้งหลายกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

แล้วไฟของพระยาห์เวห์ก็ตกลงมา เผาผลาญเครื่องบูชา ฟืน ก้อนหิน และผงคลีดิน และเสียน้ำที่อยู่ในร่องนั้นจนหมดสิ้น เมื่อประชาชนทั้งปวงเห็นดังนั้น เขาทั้งหลายก็ชบหน้าลง และกล่าวว่า “พระยาห์เวห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า; พระยาห์เวห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า”

แล้วเอลียาห์ก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “จงจับบรรดาผู้พยากรณ์ของพระบาอัลไว้ ปล่อยให้สักคนหนึ่งหนีรอดไป” และเขาทั้งหลายก็จับพวกเขาไว้

แล้วเอลียาห์ก็พาพวกเขาลงไปสู่ธารคีโชน และประหารพวกเขาที่นั่น 1 พงศกษัตริย์ 18:36-40

เครื่องบูชาเวลาเย็น การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ เปโตรรักษาชายง่อย เปโตรนำข่าวสารไปยังคนต่างชาติ ดาเนียลได้รับความสว่างแห่งคำพยากรณ์ คำอธิษฐานของเอลียาห์ได้รับคำตอบด้วยไฟ ขณะที่เอสราอยู่ในผ้ากระสอบและเก้าอี้คาร์ อธิษฐานเพื่อการเปลี่ยนผ่านของเลาดิเซียไปสู่ฟีลาเดลเฟีย เพื่อการเปลี่ยนผ่านของคริสตจักรที่กำลังต่อสู้ไปสู่คริสตจักรที่มีชัยแล้ว เวลาเก้าโมงเป็นเวลาแห่งเครื่องบูชา เป็นเวลาแห่งคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ เป็นเวลาที่สวรรค์สัมผัสแผ่นดินโลก เป็นสะพานเชื่อมระหว่างการศึกษาทฤษฎีกับพระเมตตา และนั่นคือเหตุที่พระคริสต์สิ้นพระชนม์ในเวลาเก้าโมง เพราะเวลาเก้าโมงแห่งเครื่องบูชาได้เปิดชาวประเสริฐแก่คนต่างชาติ ผู้ซึ่งเป็นผู้ที่นั่งอยู่ในความมืด แต่จะได้เห็นความสว่างอันยิ่งใหญ่เมื่อหนังสือดาเนียลถูกเปิดออกอย่างครบถ้วนในกฎหมายวันอาทิตย์

ในการถวายเครื่องบูชาของกิเดโอนใน ผู้วินิจฉัย 6:21

ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ทรงใช้ไม้เท้าของพระองค์แตะต้องเนื้อและขนมบั้งไร่เชื้อที่กิเดโอนถวาย และไฟก็พลุ่งขึ้นจากศิลาเผาผลาญเครื่องบูชาจนหมดสิ้น

ไฟนั้นยืนยันการทรงเรียกของพระเจ้าที่มีต่อกิเดโอน และการที่พระองค์ทรงรับหมายสำคัญนั้นไว้.

และเขาทูลพระองค์ว่า “บัดนี้ ถ้าข้าพระองค์ได้พบพระคุณในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว ขอทรงสำแดงหมายสำคัญแก่ข้าพระองค์ว่า พระองค์กำลังตรัสกับข้าพระองค์จริง ขอพระองค์อย่าเสด็จไปจากที่นี่เลย จนกว่าข้าพระองค์จะกลับมาหาพระองค์ และนำเครื่องบูชาของข้าพระองค์ออกมาวางไว้ต่อพระพักตร์พระองค์” และพระองค์ตรัสว่า “เราจะคอยอยู่นกว่าเจ้าจะกลับมาอีก” ฝ่ายกิเดโอนก็เข้าไปจัดเตรียมลูกแพะตัวหนึ่ง และขนมปังไร้เชื้อจากแป้งหนึ่งเอฟาห์ เขาใส่เนื้อไว้ในตะกร้า และใส่น้ำซุบไว้ในหม้อ แล้วนำออกมาถวายพระองค์ได้ตันโอ๊ก และนำมาเสนอไว้ และทูตสวรรค์ของพระเจ้ากล่าวแก่เขาว่า “จงนำเนื้อและขนมปังไร้เชื้อมาวางบนศิลาณี และเทน้ำซุบออก” และเขาก็กระทำตามนั้น แล้วทูตสวรรค์แห่งพระยาห์เวห์ก็ยืนปลายไม้เท้าที่อยู่ในมือออกมาแตะต้องเนื้อและขนมปังไร้เชื้อ และมีไฟลุกขึ้นจากศิลาเผาผลาญเนื้อและขนมปังไร้เชื้อ แล้วทูตสวรรค์แห่งพระยาห์เวห์ก็หายไปจากสายตาของเขา เมื่อกิเดโอนตระหนักรู้ว่า พระองค์ทรงเป็นทูตสวรรค์แห่งพระยาห์เวห์ กิเดโอนจึงกล่าวว่า “โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า! วิบัติแก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้เห็นทูตสวรรค์แห่งพระยาห์เวห์ต่อหน้าต่อตา” ผู้วินิจฉัย 6:17-22

ทูตสวรรค์องค์นั้นได้ปรากฏแก่กิเดโอนในชื่อแรกของบถนั้น และเรียกกิเดโอนว่า “บุรุษผู้กล้าหาญยิ่ง” และกิเดโอนก็ได้ทูลขอหมายสำคัญเพื่อพิสูจน์ถ้อยคำนั้น ต่อมากิเดโอนขอให้ทูตสวรรค์คอยอยู่ และทูตสวรรค์ที่คอยอยู่ในคำพยากรณ์ก็คือทูตสวรรค์องค์ที่สอง ภายหลังเวลาการคอยสิ้นสุดลงแล้ว กิเดโอนก็นำเครื่องบูชาออกมาตั้งไว้ และไฟก็เผาผลาญเครื่องบูชานั้น กิเดโอนอยู่ ณ ชิวโมงที่เก่า เพราะเอลียาห์เป็นเครื่องบูชายามเย็น และชิวโมงที่เก่าคือกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อบรรดาลิ้นแห่งไฟในเทศกาลเพ็นเทคอสต์สอดคล้องกัน กิเดโอนเป็นภาพแทนของชนจำพวกหนึ่งที่ได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งพระพักตร์ต่อพระพักตร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแก่ดาเนียลในบหที่สิบ เมื่อกิเดโอนเห็นไฟเผาผลาญเครื่องบูชาแล้ว เขาจึงตระหนักว่าตนได้มีปฏิสัมพันธ์อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งเขาได้เห็นซึ่งพระพักตร์ต่อพระพักตร์

กิเดโอนตื่นขึ้นสู่ความจริงนี้เมื่อการอัศจรรย์แห่งไฟยืนยันหมายสำคัญนั้น และหมายสำคัญนั้นก็คือกิเดโอน บุรุษผู้ทรงฤทธิ์ของพระเจ้า และกองทัพปโรฮิตสามร้อยคน ผู้ซึ่งต่างถือได้สามร้อยแผ่นของฮาบากุกไว้ในมือของตน หมายสำคัญ หรือธงสัญญาณนั้น คือกิเดโอนเอง และกองทัพสามร้อยคนนั้น ซึ่งก็คือกองทัพผู้ทรงฤทธิ์ของเอเสเคียลด้วย—ซึ่งลุกขึ้นยืนในบหที่สามสิบเจ็ด.

เมื่อพลับพลาได้รับการถวายใน เลวีนิติ 9:23, 24

ภายหลังการถวายเครื่องบูชาครั้งแรกของอาโรนในฐานะมหาปุโรหิต

ไฟก็ออกมาจากเบื้องพระพักตร์พระยาห์เวห์และเผาผลาญเครื่องเผาบูชาและไขมันบนแท่นบูชา

ประชาชนโห่ร้องและชบหน้าลงด้วยความยำเกรง

เหตุการณ์นี้จะต้องสอดคล้องกันกับไฟของเอลียาห์ที่ละบรรทัดต่อบรรทัดหนึ่ง

คำอธิษฐานของเอเสราในชิวยามที่เก่าเพื่อการแยกข้าวสาลีออกจากข้าวละมาน ซึ่งเกิดขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ ย่อมสำเร็จสมบูรณ์ในขณะนั้น เมื่อคริสตจักรนั้นครบแปรเปลี่ยนเป็นคริสตจักรผู้มีชัย ทั้งยังต้องสอดคล้องกับไฟของกิเดโอนด้วยเช่นกัน ไฟที่เผาผลาญบนเครื่องบูชาครั้งแรกของอาโรน ซึ่งถวายขึ้นหลังจากการชำระถวายเจ็ดวันในวันที่แปด ได้ย้อนกลับมาในวันเดียวกันนั้น และได้ทำลายบุตรชายชิวรายทั้งสองของอาโรน

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกเปล่งมาอย่างไรขอบเขตในชิวยามที่เก่า ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์

จะมีการแยกปุโรหิตออกเป็นสองจำพวก

และคริสตจักรผู้มีชัยจะเริ่มทำงานซึ่งมีสาวกแห่งเมืองเอเฟซัสเป็นภาพแทน

คือออกไปอย่างมีชัยและเพื่อจะมีชัยต่อไป

การเจิมของคริสตจักรผู้มีชัยพบพยานยืนยันประการที่สองในพระวิหารของซาโลมอน

ในการถวายพระวิหารของซาโลมอนใน 2 พงศาวดาร 7:1-3 ภายหลังจากอธิษฐานของซาโลมอน

ไฟได้ลงมาจากสวรรค์และเผาผลาญเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชา

พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเติมพระวิหาร

ทำให้ประชาชนพากันนมัสการและประกาศถึงความดีของพระเจ้าและพระกรุณาอันยั่งยืนของพระองค์

ในวาระกฎหมายวันอาทิตย์ คริสตจักรผู้มีชัยจะถูกยกขึ้นเหนือภูเขาทั้งสี่นครวมกันและธงสัญญา

ตามที่กล่าวไว้ในเศคาริยาห์และอิสยาห์ เมื่อไฟได้ลงมาในคราวถวายพระวิหารของซาโลมอน

พระวิหารก็เต็มไปด้วยพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เป็นสัญลักษณ์ว่าการเปาแตรที่เจ็ดได้ทำงานของมันให้สำเร็จบนชนชาติของพระเจ้าแล้ว

และกำลังจะกระทำงานเดียวกันนั้นให้สำเร็จแก่คนงานชั่วโม่งที่สิบเอ็ด

แตรที่เจ็ดเป็นตัวแทนของการลบลมหินบาป คือการประสานรวมกันของพระลักษณะพระเจ้าและความเป็นมนุษย์

ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูทรงยกอาณัติแห่งพระสิริของพระองค์ขึ้น

ไฟนั้นซึ่งได้ลงมาที่พลับพลาของโมเสสและพระวิหารของซาโลมอน

ก็เป็นไฟแห่งการพิพากษาสำหรับบุตรชายของอาดัมด้วย ดังเช่นที่เป็นสำหรับดาวิด.

เครื่องบูชาของดาวิดบนลานนวดข้าวของอาราวันห์/โอรันใน 1 พงศาวดาร 21:26

ระหว่างภัยพิบัติที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการสำมะโนประชากรของดาวิด

ได้รับคำตอบด้วยไฟจากสวรรค์บนแท่นบูชา เป็นสัญญาณแห่งการทรงรับไว้และทำให้ภัยพิบัตินั้นยุติลง

ภัยพิบัติของเลาดีเซียยอมสิ้นสุดลงเมื่อไฟเสด็จลงมาบนเครื่องบูชาของดาวิด

เพื่อระงับภัยพิบัติแห่งการพิงพากำลังและสติปัญญาของมนุษย์ของเขา

การเปลี่ยนผ่านจากมนุษย์ไปสู่มนุษย์ฝ่ายพระเจ้าถูกกำหนดหมายไว้เมื่อการลบลมหินบาปสำเร็จแล้ว

และคริสตจักรถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญา ณ จุดนั้น โดยสอดคล้องกับพระวิหารของซาโลมอน

พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเติมเต็มพระวิหาร เมื่อความเป็นพระเจ้าทรงรวมเข้ากับความเป็นมนุษย์

เราจะดำเนินการพิจารณาช่วงเวลาแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

ซึ่งมีการเป็นภาพแทนโดยชั่วโม่งที่สามและชั่วโม่งที่เก้า ต่อไปนี้บทความถัดไป

ครั้นล่วงไปหกวันแล้ว พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ

และยอห์นน้องชายของยากอบขึ้นไปบนภูเขาสูงแห่งหนึ่งตามลำพัง

แล้วพระองค์ทรงจำแลงพระกายต่อหน้าเขาทั้งหลาย และพระพักตร์ของพระองค์ก็ทอแสงดุจดวงอาทิตย์

และฉลองพระองค์ของพระองค์ก็ขาวผ่องดุจแสงสว่าง และดูเกิด

มีโมเสสกับเอลียาห์มาปรากฏแก่เขาทั้งหลาย กำลังสนทนากับพระองค์

ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระเยซูว่า "พระองค์เจ้าข้า การที่ข้าพระองค์ทั้งหลายได้อยู่ที่นี่ก็ดียิ่งนัก

ถ้าพระองค์ทรงพอพระทัย ขอให้ข้าพระองค์ทั้งหลายสร้างเพิงขึ้นที่นี่สามหลัง หลังหนึ่งสำหรับพระองค์

หลังหนึ่งสำหรับโมเสส และหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์" ขณะที่เปโตรยังคงกล่าวอยู่ ดูเกิด

มีเมฆสว่างมาปกคลุมท่านทั้งหลายไว้ และดูเกิด มีพระสุรเสียงออกมาจากเมฆนั้นว่า

"ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา ซึ่งเราเป็นที่ชอบใจยิ่ง จงเชื่อฟังท่านเถิด"

เมื่อเหล่าสาวกได้ยินดังนั้น ก็พากันชบหน้าลงถึงดิน และมีความกลัวยิ่งนัก

แล้วพระเยซูเสด็จเข้ามาทรงแตะต้องเขาและตรัสว่า "ลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย"

และเมื่อเขาเงยหน้าขึ้น ก็ไม่เห็นผู้ใดเลย นอกจากพระเยซูเท่านั้น และเมื่อเขากำลังลงมาจากภูเขา

พระเยซูทรงกำชับเขาว่า "อย่าบอกนิมิตนี้แก่ผู้ใดเลย จนกว่าบุตรมนุษย์จะทรงเป็นขึ้นจากความตาย"

มัทธิว 17:1-9

